

Teze závěrečné diplomové práce

Katedra politologie IPS FSV UK

Příjmení,
jméno: Hromádka, Jan

Název práce: Vztahy Francie a SRN k Turecku na pozadí migrační krize od června 2015 do června 2016

Vedoucí práce: PhDr. Martin Jeřábek, Ph.D.

Název práce v AJ: Relations of France and Germany towards Turkey during the migrant crisis (June 2015 - June 2016)

Studijní obor: Politologie a mezinárodní vztahy (Bc.)

Semestr zadání: letní

Ak. rok podání: 2016/2017

Předpokládaný termín
dokončení: LS 2018

Typ práce: bakalářská

Zdůvodnění výběru práce (max 2000 znaků):

Zájmem zkoumání bude analýza a komparace moderní zahraniční politiky dvou tradičních rivalů vzhledem ke třetí straně. Zároveň půjde o vztah dvou členských zemí Evropské unie ke státu kandidátskému, který se geograficky nachází z větší části mimo Evropu a jehož dějiny i vnitropolitické uspořádání tomu do značné části odpovídají. V případě této práce půjde konkrétně o vztahy Francie a SRN vůči Turecku.

Roku 1999 byl zemi oficiálně přiznán status kandidátské země EU. Přístupy Francie a Německa, jejichž postoje mají v EU obrovskou váhu, jsou důležitým faktorem, který by měl pomoci ilustrovat, jak bude k Turecku na úrovni Unie přistupováno.

Vztah obou zemí k Turecku je zásadní i vzhledem k tomu, že dohoda uzavřená 18. března 2016 mezi EU a Tureckem byla unijními orgány i Francií a Německem prezentována jako řešení uprchlické krize.

Komparace přístupů Francie a SRN k Turecku by dále měla posloužit k vyzvození obecných zájmů obou zemí v oblasti migrace a k určení charakteristik přístupů obou zemí k zahraničně-politickým otázkám týkajících se Turecka.

Ačkoliv se výběr tématu práce se může zdát problematický vzhledem k nedostatku odborné literatury k nastíněným otázkám, absence prací zaměřených na tuto problematiku je jedním z důvodů vzniku této práce.

Předpokládaný cíl (max 1500 znaků):

Prvním cílem práce bude analýza vývoje vztahů Francie a Německa k Turecku na pozadí migrační krize v období od června 2015 do června 2016.

Data vzešlá z analýzy vztahů obou zemí k Turecku následně poslouží k naplnění druhého cíle bakalářské práce - komparaci přístupů Francie a SRN k Turecku.

Díky komparaci přístupů obou zemí bych měl být následně schopen odpovědět na následující hypotézy: 1) Francie a Německo vystupují, respektive vystupovaly jednotně vůči Turecku v otázce řešení migrační krize; 2) Francie i Německo během jednání EU s Tureckem upřednostňují, respektive upřednostňovaly vlastní zájmy během řešení migrační krize.

Metodologie práce (max 1500 znaků):

Během elaborace práce budu využívat metodu komparativní případové studie, která zkoumá dva nebo několik případů a provádí jejich srovnávací analýzu (across - case analysis). Konkrétně využiji metodu kontrastu kontextů, která analyzuje zkoumaný soubor případů namísto vyvozování teoretických závěrů.

Danou metodou budu zkoumat vládní zdroje a analýzu výroků a chování jednotlivých aktérů vzhledem ke stejným událostem a příčinám. Jednotlivé výstupy budu posléze komparovat, i s výstupy relevantních nevládních institucí, a zasazovat do kontextu časového i své práce. Nevládními institucemi mám na mysli zejména německé a francouzské akademicko-výzkumné instituty, fakulty turkologie, think-tanky a relevantní novinové a internetové články.

Teoretická část práce bude vycházet především z uvedených zdrojů literatury a klíčových zahraničně-politických dokumentů. Analytická část se zaměří na interpretaci primárních zdrojů, mezi něž budou zahrnuty klíčové dokumenty zahraniční politiky vztahující se k zahraničním vztahům Francie a Německa, zejména vůči Turecku.

V německém akademickém prostředí budu využívat CETEUS (Centre for Turkey and European Union Studies), v jehož čele je odborník na vztahy SRN a Turecka Prof. Dr. W. Wessels. Ve francouzském diskurzu budou mým hlavním zdrojem publikace IFRI (*Institut français des relations internationales*), pod kterým publikují autoři, kteří píšou i pro v tomto oboru méně renomované instituce.

Základní charakteristika tématu (max 1500 znaků):

Turecko se od roku 1959 snaží získat členství v Unii, respektive v EHS. Odmítá však ustoupit v zásadních tématech (např. vojenská přítomnost Turecka na Kypru). Evropsko-turecké vztahy, jsou podstatné vzhledem k dohodě, která omezila příliv migrantů do Evropy a která je označována za její řešení.

SRN je také jedním z nejdůležitějších motorů evropské integrace a i v Evropě, jejíž součástí se Turecko cítí být, má obrovský vliv. Význam Německa v rámci Unie se ještě zvyšuje po vyslovení ano Brexitu a naopak zvolení Emanuela Macrona francouzským prezidentem, který se současnou spolkovou vládou sdílí silně prounijní postoje.

V Německu žije největší turecká menšina v Evropě, která má významný dopad na vnitropolitické dění. Německo bylo také nejčastější cílová destinace pro migranty na jejich cestě do Evropy.

Důležitost francouzsko-tureckých vztahů roste. Mimo již nastíněné váhy Francie v Evropě se v rámci práce jejich význam projevuje hlavně v kontextu migrační krize. Vzhledem k důsledkům francouzského řešení politiky asimilace narůstají vnitropolitické problémy Francie, jež se týkají migrace a také narůstajícího extremismu. Téma omezení migrace stačilo Marine Le Pen na umístění se ve druhém kole prezidentských voleb v roce 2017, kde prohrála s Emanuelem Macronem.

Předpokládaná struktura práce (max 1400 znaků):

Vzhledem k tomu, že bádání bude probíhat na pozadí migrační krize, bude pro mne zásadní osa časová. Výsledky bádání budu tudíž řadit chronologicky. Časově jsem si bádání vymezil od června 2015, kdy Strana spravedlnosti a rozvoje tureckého prezidenta R. T. Erdogana získala nadpoloviční většinu v tureckém parlamentu, do června 2016, kdy v Turecku proběhl coup d'état části armády proti této vládě.

Po uvedení do reálií vztahů Francie a SRN k Turecku před počátečním bodem vlastního zkoumání se bádání samotné zaměří na analýzu vztahů výše popsaných aktérů v rámci Francie a Německa k Turecku. Poté budou v samostatné kapitole výsledky analýzy, tedy vztahy Francie a SRN k Turecku, komparovány.

Limitem výzkumu je, že práce klade největší důraz na z veřejně dostupné vládní dokumenty. K interním materiálům ministerstev zahraničí Francie a Německa ovšem nemám oficiální přístup. Tento nedostatek se alespoň částečně pokusím vynahradit rozhovory se zaměstnanci těch struktur francouzské a německé státní správy, jež jsou odpovědné za zahraniční vztahy. Tato interviews se budou obsahově vztahovat především k nastíněným hypotézám.

Základní literatura (10 nejdůležitějších titulů):

AKSU, Kenan. *Turkey-EU relations: power, politics and the future*. Newcastle upon Tyne, UK: Cambridge Scholars Pub., 2012. ISBN 14-438-4155-2.

AYDIN-DÜZGİT, Senem ET AL. *Global Turkey in Europe: political, economic, and foreign policy dimensions of Turkey's evolving relationship with the EU*. Roma: Nuova cultura, 2014. ISBN 9788868122829.

MONCEAU, Nicolas. *L'adhésion de la Turquie á l'Union européenne et l'opinion publique turque*. CEMOTI, 2003.

NUROGLU, Elif, Bayrak MEYDANOGLU a Hanna-Lisa HAUGE. *EU-Turkey Relations and the German Perspective: Turkish German Affairs from an Interdisciplinary Perspective*. CETEUS, 2015.

TÜR, Özlem a Meliha BENLİ ALTUNISIK. *Turkey: Challenges of Continuity and Change*. Routledge, 2004.

Elektronické zdroje:

Auswärtiges Amt [online]. [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: http://www.auswaertiges-amt.de/DE/Startseite_node.html

Dışişleri Bakanlığı [online]. Ankara [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: <http://www.mfa.gov.tr/default.tr.mfa>

Ministère de l'Europe et des Affaires étrangères [online]. 2017 [cit. 2017-05-21]. Dostupné z: <http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/>

Teze odevzdány dne: _____

_____ **podpis studenta/-ky**

Schváleno vedoucím práce dne: _____

Schváleno garantkou/koordinátorem oboru dne: _____

_____ **podpis vedoucího práce**

_____ **podpis garantky / koordinátora oboru**